

El que influencia positivamente al público מצ 2 פה המזכה את הרבים

Tzedaká מצ 5 פה צדקה

Reprimenda מצ 12 פה תוכחה

Dar Berajot al público מצ 23 פה ברכות

Mentir מצ 24 פה שקר

El que habla obscenidades מצ 25 פה נבול פה

Tzitzit y Tefilín מצ 29 פה ציצית ותפילין

El que estudia y no cumple מצ 34 פה הלומד ולא מקיים

Shabbat מצ 36 פה שבת

Honrar a los Padres מצ 40 פה כבוד אב ואם

Separación y Recato מצ 42 פה קדושה וצניעות

Niddá y Mikve מצ 55 פה נדה ומקוה

Shemirat HaBrit מצ 57 פה שמירת הברית

Esa no la cumpla... מצ 60 פה הפורק עול

Berajot al comer מצ 62 פה ברכות הנהנין

Afeitarse מצ 64 פה גילוח

Insectos y Gusanos מצ 66 פה תולעים

Kadish מצ 69 פה קדיש

Teshubá מצ 70 פה תשובה

Los últimos días מצ 73 פה אחרית הימים

TOV

טוב

בראשות הרב יוסף יגן שליט"א

Yirmiyá 15-19

(...) ***Si extrajiste algo valioso de lo carente, entonces serás como Mi propia boca.***

Rashi:

- ***Si extrajiste algo valioso de lo carente:*** si convertiste a un malvado en una persona meritoria, acercándolo al camino del bien.
- ***Serás como Mi propia boca:*** si Yo decreto (algo malo) tú lo podrás anular.

Radak:

- ***Si hiciste algo valioso de lo carente:*** Si te esfuerzas por ellos para que se hagan buenos, si puedes hacer que los malvados quienes son despreciables se tornen en buenos y valiosos.
- ***Serás como Mi propia boca:*** lo que decretes y lo que digas sucederá, como si Yo mismo lo hubiera dicho.

ירמיה טו-יט

לכן כה אמר ה': אם תשוב ואשיבך לפני תעמד, **ואם תוציא יקר מזולל** **כפי תהיה**; ישבו המה אליך, ואתה לא תשוב אליהם

רש"י

ואם תוציא יקר מזולל - אם תוציא אדם הגון מאדם רשע, שתחזירנו למוטב
כפי תהיה - שאני גוזר גזירה ואתה מבטלה

רד"ק

ואם תוציא יקר מזולל - ואם תטריח עצמך עליהם, להחזירם למוטב, ותוציא יקר מזולל, שתוכל להשיב הרשעים שהם זוללים להשיבם טובים ויקרים
כפי תהיה - מה שתגזר ותאמר יתקיים כאילו אני אומר אותו

אוצר הזהר

צריך הצדיק לרדוף אחר הרשע ולקנותו בשכר שלם, בשביל שיעביר ממנו זוהמתו ויכופ את הסט"א ויזכה את נפשו, ויחשב לו כאילו ברא אותו, וזהו שבח שעולה בו כבודו של הקב"ה יותר מכל השבחים בשביל שגורם לכפיות הסט"א ולעליית כבודו של הקב"ה, וכל מי שאוחז ביד הרשע ומשתדל בו שיעזוב דרכו הרעה עולה בשלשה מעלות שאיש אחר אינו עולה בהם, גורם לכופ את הסט"א, וגורם לעליית כבודו של הקב"ה, וגורם לקיים כל העולמות העליונים והתחתונים, וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה בעוה"ז ובעוה"ב, וכל מלאכי הדין אינם יכולים לשלוט עליו בזה העולם, ובעוה"ב נכנס בי"ב שערים ואין מי שימחה בידו, וכרוז יוצא וקורא ואומר עליונים ותחתונים העידו עדותכם מי הוא זה שעשה נפשות ויזכה לרשעים, כי הקב"ה והשכינה שואלים עליו, אז באים שני מלאכים ומעידים עליו ואומרים אנחנו עדים על פלוני בן פלוני, אשרי חלקו כי מזכירים את אביו לטוב בשבילו, באותה שעה מרמו הקב"ה למלאך אחד הנקרא יהודיע"ם להביא צורת אותו אדם שזיכה את הרשעים, והוא מביאו ומעמידו לפני הקב"ה והשכינה, והקב"ה מרמו לד' מחנות עליונים שיקחו את הצורה והולכים עמו והוא נכנס לע' עולמות גנוזים שאינו נכנס לשם אדם אחר חוץ ממי שמזכה רשעים, ואלמלא ידעו בנ"א כמה תועלת וזכות זוכים בשביל הרשעים כשמזכים אותם, היו רודפים אחריהם כמו שרדוף אחר החיים. (ח"ב קכח: קכט.)

המזכה את הרבים...

El Tzadik tiene que buscar y perseguir a aquel que no cumple Mitzvot, para purificarlo y corregirlo, y de esta forma será considerado como si él lo hubiera creado.

Todo el que se esfuerza por que alguien abandone su mal camino y se enderece, se vuelve superior a cualquier otra persona por tres motivos: causa el control y el doblego de las fuerzas espirituales negativas, eleva la honra de Hashem y mantiene a todos los diferentes mundos superiores e inferiores. También amerita ver hijos y nietos. Merece este mundo y el mundo venidero, y todos los ángeles enjuiciadores no pueden contra él. Y sale una voz celestial y anuncia: ¿Quién es este que creó nuevas criaturas y enderezó a los malvados? Cuando Hashem pregunta por él, aparecen dos ángeles servidores que atestiguan sobre él para bien: "Afortunada es su porción". Y le llevan a 70 mundos de recompensas a los cuales solamente entra aquel que hizo de un malvado un servidor de Hashem.

Si las personas supieran cuánta recompensa y beneficio amerita el que hace cambiar para bien a su compañero, la gente correría a buscar estas oportunidades, como si estuvieran corriendo por sus propias vidas.

Otzar HaZohar (Zohar II 128b)

המזכה את הרבים...

Es conveniente que sepas, que el mérito que logra una persona, incluso que haya alcanzado un nivel espiritual muy alto y que haya desarrollado un apego máximo a Hashem, e incluso que su carácter y conducta se acerque a la de nuestros Profetas, todavía no se compara con el mérito de aquella persona que enseña a la gente el camino correcto y los convierte en servidores de Hashem.

Quien sólo se ocupa de su propio crecimiento espiritual, sus méritos serán limitados. Sin embargo, aquel que también se encarga del crecimiento espiritual de los demás, sus méritos crecerán y se multiplicarán constantemente, proporcionalmente a todos los que haya influenciado.

Jobat HaLebabot – Ahabat H"

חובת הלבבות - אהבת ה'

וראוי לך אחי לדעת כי זכויות המאמין אפילו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלקים ית' ואלו היה קרוב לנביאים במדותם הטובות ומנהגיהם המשובחים והשתדלותם בעבודת הבורא, ואהבתם הזכה בו, אינם כזכויות מי שמורה בני אדם אל דרך הטובה, ומיישר הרשעים אל עבודת הבורא, שזכויותיו נכפלים בעבור זכויותם בכל הימים ובכל הזמנים

וכן, אחי, מי שאין מתקן אלא נפשו בלבד, תהיה זכויותו מעטה. ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות, תוכפל זכותו כפי זכויות כל מה שיתקן לאלוהים כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו ואמרו: משה זכה וזכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו שנאמר (דברים נג) צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל ואמר (משלי כד) ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב ואמר (מלאכי ב) תורת אמת היתה בפיהו וגו' ואמר (דניאל יב) ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד

TZEDAKÁ

Nunca una persona se va a empobrecer por dar Tzedaká, y nada perjudicial o dañino le sucederá por el cumplimiento de esta Mitzvá.

Shulján Aruj – Yoré Deá: Capítulo 247, inciso 2

לעולם אין אדם
מעני מן הצדקה
ולא דבר רע ולא
היזק מתגלגל על
ידה

שולחן ערוך י"ד רמז - ב

TZEDAKÁ

La Mitzvá de dar Tzedaká hace alejar decretos malos, e incluso salva de la muerte (...). Y ella enriquece a la persona.

Shulján Aruj – Yoré Deá: Capítulo 247, inciso 4 y comentario del Ramá

TZEDAKÁ

La cantidad de Tzedaká que debe dar es:

- Si es una persona pudiente, debe de dar tanto como requieran los necesitados.
- Si su condición económica es limitada, entonces debe de dar sólo hasta un quinto (20%) de sus bienes si desea cumplir la Mitzvá de la mejor forma, o 10% si desea cumplir la Mitzvá de una forma regular. Dar menos de esto se considera una conducta egoísta.
- El primer año que cumpla con esta Mitzvá, este porcentaje debe ser calculado sobre el total de todos sus bienes. De ahí en adelante, los próximos años calcula el porcentaje sólo sobre las ganancias.

Shulján Aruj – Yoré Deá: Capítulo 249, inciso 1

שולחן ערוך: רמט - א

שיעור נתינתה:
אם ידו משגת יתן
כפי צורך העניים,
ואם אין ידו משגת כל
כך יתן עד חומש
נכסיו מצוה מן
המובחר ואחד
מעשרה מדה בינונית
פחות מכאן עין רעה
וחומש זה שאמרו
שנה ראשונה מהקרן
מכאן ואילך חומש
שהרויח בכל שנה

TZEDAKÁ

בבא בתרא ט:

...ואמר רבי יצחק (...) כל
הרודף אחר צדקה הקדוש
ברוך הוא ממציא לו מעות
ועושה בהן צדקה. רב נחמן
בר יצחק אמר הקדוש ברוך
הוא ממציא לו בני אדם
המהוגנים לעשות להן צדקה
כדי לקבל עליהם שכר,
לאפוקי מאי? לאפוקי מדדרש
רבה, דדרש רבה מאי דכתיב
ויהיו מוכשלים לפניך בעת
אפך עשה בהם אמר ירמיה
לפני הקדוש ברוך הוא רבונו
של עולם [אפילו] בשעה
שכופין את יצרן ומבקשין
לעשות צדקה לפניך הכשילם
בבני אדם שאינן מהוגנים כדי
שלא יקבלו עליהן שכר.

Explicación de la Guemará de Baba-Batra 9B:

Todo el que persigue y busca dar Tzedaká, D-s le hace ganar dinero, y le da el mérito de poder dar esa Tzedaká a personas apropiadas, para que de esta forma pueda recibir recompensa por su acto.

Y no como a aquellos que quieren cumplir la Mitzvá de Tzedaká pero no lo ameritan, que D-s les presenta gente no apropiada para recibirla, para que de esta forma no reciban recompensa.

TZEDAKÁ

Explicación de la Guemará de Sucá 4B:

No todo el mundo amerita
cumplir la Mitzvá de Tzedaká
como es debido.

Hay que prestar mucha atención
y esforzarse para poder dar la
Tzedaká a aquellas personas
que son realmente apropiadas
para recibirla.

סוכה מט:

...שמא תאמר כל הבא
לקפוץ קופץ ת"ל מה
יקר חסדך אלקים וגו'
רש"י - שמא כל הבא לקפוץ:
ולעשות צדקה וחסד
קופץ ומספיקין
וממציאין לו אנשים
מהוגנים לכך ת"ל מה
יקר צריך לתת לב
ולטרוח ולרדף אחריה
לפי שאינה מצויה
תמיד לזכות בה
למהוגנים

TZEDAKÁ

Si diste Tzedaká ameritarás tener dinero. Si tienes dinero apresúrate a dar Tzedaká. De esta forma adquirirás este mundo y el Mundo Venidero. Y si no haces así, tu dinero se irá repentinamente.

Derej Eretz Zutá, cap. 4

אם עשית צדקה תזכה
לממון אם זכית לממון
עשה ממנו צדקה בעוד
שהוא בידך קנה ממנו
העולם הזה ותנחול העולם
הבא שאם אין אתה עושה
ממנו צדקה יעוף פתאום,
שנאמר (משלי כ"ג) התעייף
עיניך בו ואיננו
דרך ארץ זוטא, פרק ד

Explicación de la Guemará de Baba-Batra 10A:

Al igual que en Rosh Hashaná es decretado sobre la persona cuanto va a ganar durante todo el año, de la misma forma es decretado cuanto va a perder. Por eso debe uno de apartar dinero para Tzedaká, y evitar así que se pierda ese mismo dinero por otras vías menos meritorias.

A Rabán Yojanán Ben Zakai le revelaron en un sueño que sus sobrinos iban a perder en ese año 700 dinarín. Sin decirles nada sobre su sueño, les fue convenciendo a que dieran dinero para Tzedaká, hasta que logró que dieran 683 dinarín. En víspera de Yom Kipur, el gobierno les quitó 17 dinarín. Rabán Yojanán Ben Zakai les dijo:

- No tengan miedo, no van a perder más que esos 17 dinarín.

- ¿Cómo lo sabes?

- Vi en un sueño que este año les tocaba perder 700 dinarín.

- ¿Por qué no nos lo dijiste antes?

- Porque quería que cumplieran la Mitzvá de Tzedaká en una forma pura y desinteresada.

בבא בתרא ' .

דרש ר"י ברבי שלום כשם שמזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה כך חסרונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה זכה הלא פרוס לרעב לחמך לא זכה ועניים מרודים תביא בית

כי הא דבני אחתיה דרבן יוחנן בן זכאי חזא להו בחילמא דבעו למיחסר שבע מאה דינרי עשינהו שקל מינייהו לצדקה פוש גבייהו שיבסר דינרי כי מטא מעלי יומא דכיפורי שדור דבי קיסר נקטינהו אמר להו רבן יוחנן בן זכאי לא תדחלון שיבסר דינרי גבייכו שקלינהו מינייכו אמרי ליה מנא ידעת אמר להו חלמא חזאי לכו א"ל ואמאי לא אמרת לן [דניתבינהו] אמר להו אמינא כי היכי דתעבדו מצוה לשמה.

יאהב את התוכחות....

Rebi dice:

¿Cuál es el camino correcto
que la persona debe escoger?

¡El de amar las reprimendas!

Porque cuando hay
reprimenda en el mundo,
bienestar y bendición vienen al
mundo y el mal se retira de él.

Tamid - 28A

רבי אומר איזהו דרך ישרה
שיבור לו האדם, יאהב את
התוכחות, שכל זמן
שתוכחה בעולם, טובה
וברכה באה לעולם, ורעה
מסתלקת מן העולם,
שנאמר ולמוכיחים ינעם
ועליהם תבוא ברכת טוב

תמיד כח ע"א

אהוב את המוכיחך...

Si tienes amigos de los cuales unos te reprenden y otros te alaban, ***debes de amar a aquellos que te reprenden*** y odiar a aquellos que te alaban, porque los que te reprenden te van a conducir al Mundo Venidero y los que te alaban te van a sacar del mundo.

Abot de Rabí Natán - 29A

יש לך חברים מקצתן
מוכיחין אותך ומקצתו
משבחין אותך, אהוב את
המוכיחך ושנא את
המשבחך, שמוכיחך מביאך
לידי חיי העולם הבא,
והמשבחך מוציאך מן
העולם

אבות דרבי נתן כט - א

כל מי שאפשר למחות...

Todo el que puede reprender a los integrantes de su familia y no lo hace, será responsable por todos ellos. Si puede reprender a los integrantes de su ciudad y no lo hace, será responsable por todos los integrantes de su ciudad. Si puede reprender al mundo entero y no lo hace, será responsable por el mundo entero.

Shabbat – 54B

כל מי שאפשר
למחות לאנשי ביתו
ולא מיחה - נתפס על
אנשי ביתו, באנשי
עירו - נתפס על אנשי
עירו, בכל העולם כולו
- נתפס על כל
שבת נד ע"ב

כל מי שיש בידו למחות...

כל מי שיש
בידו למחות
ואינו מוחה
נענש עליו
עבודה זרה יח ע"א

Todo el que puede
reprender y no lo
hace, será castigado
por esto.

Avodá Zará - 18A

Yerushalaim...

שבת - קיט:

אמר רב עמרם בריה
דר"ש בר אבא א"ר
שמעון בר אבא א"ר
חנינא לא חרבה
ירושלים אלא בשביל
שלא הוכיחו זה את זה

R. Amram el hijo de R. Shimón bar Abba dijo en nombre de R. Shimón bar Abba, quien a su vez dijo en nombre de R. Janina:

Yerushalaim fue destruida porque no se reprochaban unos a los otros.

Guemará de Shabbat 119B

להוכיח...

17: "Hijo de hombre, yo te he puesto como centinela de la casa de Israel. Oirás de Mi boca la palabra y les advertirás de mi parte.

18: Cuando yo diga al malvado: "Vas a morir", si tú no le adviertes, si no hablas para advertir al malvado que abandone su mala conducta, a fin de que viva, él, el malvado, morirá por su culpa, pero de su sangre Yo te pediré cuentas a ti.

19: Si por el contrario adviertes al malvado y él no se aparta de su maldad y de su mala conducta, morirá él por su culpa, pero tú habrás salvado tu vida.

Yejezkel - Capítulo 3

יחזקאל פרק ג

יז בן-אָדָם, צָפָה נְתַתִּיךָ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל; וְשִׁמְעַתָּ מִפִּי
דְּבַר, וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי.

יח בְּאֶמְרִי לְרָשָׁע, מוֹת
תָּמוּת, וְלֹא הִזְהַרְתּוּ וְלֹא
דִּבַּרְתָּ לְהִזְהִיר רָשָׁע
מִדֶּרֶכּוֹ הַרְשָׁעָה, לְחִיתוֹ
הוּא רָשָׁע בְּעוֹנוֹ יָמוּת,
וְדַמּוֹ מִיָּדְךָ אֲבִקֵּשׁ.

יט וְאַתָּה, כִּי-הִזְהַרְתָּ רָשָׁע,
וְלֹא-שָׁב מִרְשָׁעוֹ, וּמִדֶּרֶכּוֹ
הַרְשָׁעָה--הוּא בְּעוֹנוֹ יָמוּת,
וְאַתָּה אֶת-נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ.

El método correcto

Cuando uno enseña a los niños, a las mujeres y a la mayoría de la gente común, **uno debe enseñarles a servir a Hashem por temor y con el fin de recibir recompensa.**

Conforme crezca el conocimiento y aumente la sabiduría de ellos, se les debe enseñar poco a poco el fundamento de servir a Hashem por amor, hasta que gradualmente lo logren.

Rambam

Mishné Torá - Halajot Teshubá 10-5

רמב"ם הלכות תשובה י - ה

כשמלמדין את הקטנים ואת הנשים וכלל עמי הארץ אין מלמדין אותן אלא לעבוד מיראה וכדי לקבל שכר עד שתרבה דעתן ויתחכמו חכמה יתירה מגלים להם רז זה מעט מעט ומרגילין אותן לענין זה בנחת עד ששיגיגוהו וידעוהו ויעבדוהו מאהבה.

חובת הלבבות

חובת הלבבות

שער התשובה - פרק ט

כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה:

כל המזכה את הרבים,

אין חטא בא על ידו.

וכל המחטיא את הרבים,

אין מספיקין בידו לעשות תשובה.

ואמרו: ירבעם חטא והחטיא את

הרבים, חטא הרבים תלוי בו.

שנאמר (מלכים א טו) על חטאת

ירבעם אשר חטא ואשר החטיא וגו'.

ומשיג במין הזה, מי שאפשר לו

לצוות בטוב ולהזהיר מן הרע

לאנשים תועים, ועכבו מזה ייחול

ממונם או יראתם, או בושתו מהוכיח

אותם, ותעו לא הורה אותם הדרך

הישרה. כמו שכתוב (יחזקאל לג)

הוא רשע בעונו ימות, ודמו מידך

אבקש:

(...) Como fue dicho por nuestros Sabios, de bendita memoria:

“Todo aquel que dirige a un grupo de personas por el buen camino, es protegido [por Hashem] de no cometer transgresiones involuntarias. Y por el contrario, todo aquel que influencia a un grupo de personas hacia el mal, no le facilitan del Cielo el poder hacer Teshubá. Yerobam transgredió e hizo transgredir al público - el pecado de la gente recae también sobre él, como está escrito (Melajim 1, 15:30) “Esto sucedió a raíz de los pecados que Yerobam cometió e hizo cometer al pueblo de Israel” (Avot 5:18).

De la misma forma esto aplica a aquel que es capaz de dirigir al público y encomendarlos a hacer el bien, y de advertirlos contra el mal, pero se abstiene de hacerlo porque espera obtener dinero de ellos, o les teme, o se avergüenza de reprocharlos.

Ellos van por mal camino, y él no les muestra el camino correcto. Como está escrito: "Cuando yo le diga al malvado: "¡Vas a morir!", si tú no le adviertes que cambie su mala conducta, el malvado morirá por su pecado, pero a ti te pediré cuentas de su sangre." (Ezequiel 33:8)

Jobat HaLebabot – Shaar HaTeshubá, cap.9

שערי תשובה ג-ב

לכן יתחייב החוטא להכיר עוצם החטא ועונשו כענין שנאמר - (ש"א כו) הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד. **על כן הוצרכנו ללמד לבני יהודה, לתורה לתעודה. חומר העונשים לכל עון ולכל חטאת, על כן על כל דברי הקדמה הזאת. ועוד לתועלת נשגבה גדולה ובצורה. כי ראה ראיתי רוב העם חושבים על כמה פשעים כבדים כי הם קלים. ועל חייבי מיתות וכריתות כי הזהירות בהם יתרון הכשר או מדת החסידות. ונכשלים מבלי משים ואין תוכחת. כענין שנאמר (ישעיה מח) גם מאז לא פתחה אذنך. על כן הוצרכנו להזהירם ולגלות אזהרה על חומר עבירות רבות. וכי יש במצות הקלות דרכים וצדדים רבים לכליון חרוץ ואבדן הנפש. ורבים מן הרשעים יעזבו דרכם כי ידעו האבדן וההפסד אשר בה. בהגלות להם גודל החטא ואת אשר נגזר עליו. ונכשלים אזרו חיל לכבוש תאותם. כי איככה יוכלו וראו באבדן נפשם:**

שערי תשובה ב-הדרך הג'

כאשר ישמע מוסר החכמים והמוכיחים יקשיב וישמע ויכנע ויחזור בתשובה. ויקבל בלבו כל דברי התוכחות ושלא יגרע דבר מדבריהם. והנה האיש הזה ברגע קטן יצא מאפלה לאור גדול. כי עת אשר יאזין ויסכית ולבבו יבין ושב ויקבל ביום שמעו דברי המוכיח. וקיים עליו להיותו עושה ככל אשר יורוהו תופשי התורה מן היום ההוא ומעלה להזהר כאשר יזהירוהו יודעי בינה לעתים. עלתה בידו התשובה ונהפך לאיש אחר. ומעת אשר קבל כזאת במחשבתו וגמר עליו ככה בלבבו קנה לנפשו זכות ושכר על כל המצות והמוסרים ואשרי כי צדק נפשו בשעה קלה.

שערי תשובה א-ב

ודע, כי החוטא כאשר יתאחר לשוב מחטאתו יכבד עליו מאד ענשו בכל יום, כי הוא יודע כי יצא הקצף עליו ויש לו מנוס לנוס שמה, והמנוס הוא התשובה, והוא עומד במרדו והנו ברעתו, ובידו לצאת מתוך ההפכה, ולא יגור מפני האף והחמה, על כן רעתו רבה.

דרך תוכחה ומוסר

מעשה עם ה"חפץ חיים"

המגיד הירושלמי המפורסם רבי בן ציון ידלר זצ"ל, כתב עלי ספר את פרקי חיינו זכרונותיו, ובפתח הפרק בו הוא מתאר את פרשת דרשותיו ומגידותו ברבים, כותב הוא את הדברים הבאים:

בפרק על דרשותי ברבים אני חייב להזכיר את דבריו של ה"חפץ חיים" זצ"ל, שכינס את רבני הערים והעיירות הסמוכות לראדאין, עיר מגוריו, ופנה אליהם:

"בני! כל זמן הגלות שלנו, אנו חיים רק מהדרשות שדרשו הראשונים על גיהנום וגן עדן, ומעת שנפסקו אלו הדרשות פסקו חיי נשמת ישראל, והדרשות המודרניות יותר מזיקות להשומעים.

ע"כ אני דורש עוד פעם מכם, שתרחמו על נשמת ישראל, ותתחילו לדרוש הדרשות כמו

הראשונים, אולי נוכל להציל את עם ישראל! מלפנים – אמר להם הח"ח – היו דרשנים יראי אלקים, שהיו עוברים ושבים בכל עיר ועיר וכמעט שלא עבר שבוע שלא היו איזה רבנים ודרשנים, והדרשנים היו דורשים בהתעוררות בשלהבת אש ממסכת גיהנום שב"ראשית חכמה", ולפעמים היו גם כן דופקים על הסטנדרט בביה"כ, והי'ה כמו רעם גדול, ודברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב. גם הנשים שהיו "בעזרת נשים" לבם הי'ה מתלהב כאש בוערת להוליך את בניהם לתלמוד תורה, ולהשגיח על בנותיהם בצניעות.

אבל בעוונותינו הרבים, כעת אין דורש ואין מבקש, ופסקו הדרשנים ונפסקו הדרשות, ואף מי שהוא דורש, דורש לפי הזמן

המודרני, וכבר נשכח הגיהנום והגן עדן. וכיון שכך, הילדים הולכים לבתי ספר ולשיעורי ערב, בחורים ובתולות, ובשביל זה באה הרעה הזאת, ומי יודע מה שיהי'ה סוף כל סוף" – סיים הח"ח דבריו לפני קבוצת הרבנים הנ"ל, ודרש מהם שירחמו על כלל ישראל, ויתחילו לדרוש בעירם ובסמוך לעירם, בנוסח הדרשה שדרשו הראשונים בעיני גיהנום וגן עדן, אולי יוכלו להחזיר העטרה ליושנה, ולהחזיר התינוקות של בית רבן לתלמוד תורה ובנות ישראל לצניעות.

ורבי בן ציון זצ"ל, מוסיף וכותב בספרו שם: יש הטוענים "מי ישמע היום דרשה של גיהנום וגן-עדן, דרשה כזו היא לצחוק בעיני הקהל, וכן בזיון להרבנים שידרשו מזה, מפני שלא יבוא שום איש לשמוע", אולם לפי

שבט מוסר - פרק כד

גם בעיני האשה, איך תתנהג עם בנה כשהוא קטן מוטל בעריסה: לא תשיר לו שירי עגבים (ספר חסידים סי' רלח), דמהבל תפלות יוצא מפיה נברא שטן, כנודע (ע' ר"ח שער האהבה, פרק י', אות לה), ונמצא שאותו רוח רעה שנתהוה בדבריה שורה על בנה. אלא תשיר לו שירים המספרים מאורעות המוסרים, מענייני גן-עדן וגיהנום והדין והחשבון. וכשמתחיל התינוק לדבר, תרגילהו בפסוקים (סוכה מב, א) כגון (דברים לג, ד) "תורה צוה לנו" וכדומה, כמו שכתב הרמב"ם ז"ל (הל' ת"ת פ"א ה"ו). ותגיד לו אימו שיש אלוה בעולם, והוא ברא ויצרו והוציאו מאפלה לאורה, והוא אדון הכל בורא כל הנבראים, והוא שולט בעליונים ובבתותונם, והוא המחיה והממית ועתיד

להחיות מתים. ותרגיל בפיהו שלשה-עשר עיקרי התורה, ותספר לו מענייני גן-עדן וגיהנום, ושכל העוסק בתורה ניצל מגיהנום ונוחל גן עדן. ותדמה בפניו ענייני גן-עדן וגיהנום בענייני שיוכל דעת התינוק לסבול, ותאמר לו מגיהנום דברים המפחידים את הלב, כדי שירשום בליבו פחד אלקים. וערב ובקר וצהרים תרגילהו שיאמר אמן קודם שיאכל וישנה, כדי להרגילו ליתן הודאה לבוראו קודם אכילתו ושתייתו. וכשיגדל יותר, תרגילהו בברכת נטילת-ידים ו'אשר יצר' וברכת הפרות וכדומה, ותמיד תהי'ה נגד עיני'ה שלא יאכל בלי נטילת-ידים. וגם תדקדק עמו שלא יוציא מפיו דבר שאינו הגון, ותכהו על כל זה ולא תחוש על בכיותו, ולא תאמר עדין קטן הוא! שכיון שירגיל

בקטנותו, עוד לא יסור ממנו: וכל הטורח שתטריח עצמה עכשיו בקטנותו, משמחים לה באחרונה, שתשמח עמו בעולם הזה ובעולם הבא. ואם, חס ושלום תרגילהו בקטנותו הפך ממה שכתבנו – נעשה לו הרגל טבע שני, 'גם כי יזקין לא יסור ממנו' (משלי כב, ו), וישחיר פני אביו ואמו בעולם הזה ובעולם הבא, וכשירצו ליסרו כשמתגדל, לא יוכלו ליסרו. לכן יהי שבטו עליו תמיד ולא ירחם עליו, כמאמר שלמה המלך עליו השלום (משלי יג, כד): "חושך שבטו שונא בנו". וכל הדברים אלו בעוד שהבן קטן, מוטל על אימו, כי היא עימו בבית, כי האב הולך לבקש מזונות.

עניות דעתי אין ממש בדבריהם, ובע"ה הלכתי בעקבותיו של אותו צדיק וקדוש, וכל שנותי הייתי דורש ברבים בנוסח הישן כמו הדרשנים הצדיקים בדורות הקודמים. בכנסיה הגדולה שהתכנסה בויה, באלול תרפ"ג, בראשות מרן הח"ח, זכה רבי בן ציון ידלר להפגש שם עם החפץ חיים, וכותב הוא על כך בהמשך ספרו:

נכנסתי אל הגאון הצדיק בעל ה"חפץ חיים" זצ"ל, וספרתי לו שבעזרי"ש מקיים אני זה הרבה שנים את דבריו, ונוסע לעירי ומושובות ארץ ישראל לחזק את תושביהם לשמירת התורה והמצוה, ושמח בי הרב שמחה גדולה.

(ספר מאיר עיני ישראל - עמוד 791-793)

ארחות ישר - חינוך מהרב חיים קניבסקי

ואדוני אבי מורי ורבי, זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא, הי'ה מיעץ ללמוד עם ילדים מגיל שבע מוסר, אפילו חמש דקות בכל יום, כדי שידעו שהעולם אינו הפקר ואדם אין חי לעולם, ויש גן עדן וגיהנום וכו'. ויש ללמוד איתם בספר קל, שגם ילדים יבינו, כגון "ארחות צדיקים" וכוהי גונא, ובמשך הזמן ידבק בהם יראת שמים ויראו תועלת וכשיהי'ה בהן יראת שמים, יהיה הכל טוב, בעזרת השם.

ראשית חכמה - שער אהבה פרק יב

ובזמן שאדם מאמין מעומק הלב, שהבורא יקיים כל הכתוב בתורתו להעניש לחוטא, והוא עד, ומביא שכר טוב למי שקיים תורתו, אז הוא שומר את התורה.

❧ La fuente de vida para estos tiempos ❧

Extraído del libro: "Meir Einei Yisrael", Betub Yerushalaim, pág. 791-793

El famoso Rab y orador de Yerushalaim, Ben Zión Yadlar zt"l, escribió en su libro una gran lección que él quiso compartir: En lo que se refiere a cómo se debe dar discursos en público, estoy obligado a mencionar lo que ordenó en una ocasión el Jafetz Jayim. Después de haber reunido a todos los Rabinos de las ciudades vecinas a Radín, el Jafetz Jayim se dirigió a ellos y les exclamó:

¡Hijos míos! Durante todo este periodo de exilio, nuestra única fuente de vida han sido los discursos públicos que anteriormente solían dar nuestros Rabinos sobre *Gehinam* y *Gan Eden*. *Y desde que dejaron de hablar de estos temas, se han cortado las vidas de las almas de Yisrael. Y aquellos discursos modernos que ahora dan, más es lo que dañan al público.* Por lo tanto, yo les pido una vez más, que se apiaden de las almas de Yisrael, y comiencen a dar discursos como anteriormente se hacía. ¡Quizás así podamos salvar al pueblo de Yisrael!

Anteriormente –continuó el Jafetz Jayim- los oradores públicos eran temerosos de D-s, que recorrían todas las ciudades y hablaban constantemente con gran energía y fuerza sobre el Tratado de "*Gehinam*" del libro "*Reshit Jojmá*", y golpeaban de vez en cuando sobre el púlpito, creando un gran estremecimiento. *Y las palabras que salían del corazón, llegaban al corazón. Incluso las mujeres escuchaban estos discursos con gran emoción y se fortalecían, asegurándose que sus hijos vayan a Yeshivot y que sus hijas vistan con recato.*

Pero desgraciadamente, hoy en día no se encuentran estos tipos de oradores. Si alguien da un discurso, habla según lo que el público moderno quiera escuchar. Los Temas de *Gehinam* y *Gan Eden* han quedado olvidados.

Como consecuencia de esto, los niños acuden a colegios laicos cuyas clases están mezcladas (niños y niñas), y... ¿quién sabe qué pasará al final por causa de este gran mal?

Y así terminó el Jafetz Jayim de hablar a todos los Rabinos que se habían reunido.

El Rab Ben Zión agrega sobre esto en su libro:

Hay quienes argumentan: "¿Quién va a querer escuchar hoy en día un discurso sobre el *Gehinam* y *Gan Eden*? La gente se va a burlar de esto y nadie va a querer asistir." Pero según mi humilde opinión, esto no es así. *Personalmente, he seguido los pasos indicados por el Jafetz Jayim. Mis discursos en público siempre los he hecho con la misma fortaleza que se hacía anteriormente.*

En una reunión que tuvo lugar en Viena, en Elul del año 5683, el Rab Ben Zión tuvo el gran mérito de encontrarse con el Jafetz Jayim. Cuando le contó que él estaba siguiendo sus pasos en cuanto a cómo dar discursos para fortalecer al público, el Jafetz Jayim sintió por él una gran alegría.

ספר חסידים - תשנה

בזמן שמתעניין על דבר אחד כגון בתעניות ובשני ובחמישי אחר יום טוב או בין ר"ה ליום הכפורים ויום הכפורים עצמו בשביל גזירה או בשביל מגפה שמבקשים לצדיק גמור שיתפלל עליהם צריך לצדיק לחקור איזה עבירה יש ביניהם ויאמר אם אתם חפצים שאתפלל עליכם נתקן אותו עון תחלה ואם אינם נשמעין לו אל יתפלל עליהם כי יותר עון הוא שיתפלל והעון בידם ואם יהיה שום דבר בעיר יאמרו מה הועיל לנו אותו צדיק כמו שאמרו לר" חנינא "לור" יהושע צלי ואני מטרא אתה עוצר לנו המטר ואחר כך התפלל הוא ור" יהושע בן לוי ולא בא גשם אמר להם לא ר" יהושע מביא גשמים ולא אני עוצר גשמים אלא כשראה ר" יהושע בן לוי שום עבירה בהם מוכיחם ושומעין לו אבל אני צועק להם ואין שומעים לי ואותם צדיקים שלא הורגלו להתפלל לא יתפללו ביום הכפורים אם לא עשו כמו שאמרנו ואם יתפללו יכולים להתפחד כל השנה כולה אבל לחזנים לא יזיק כי הורגלו ומעשה בזקן אחד שהיה רגיל להתפלל ביום הכפורים והיה אומר לזקני העם דעו לכם מה שאני מתפלל כי יודע אני שאין מי שיכוון כמותי ואני יודע שהקב"ה חפץ בתפילתי והכל יבררו בי שאני מתגאה, פעם אחת לא היה הזקן בעיר כי הלך בסחורה והתפלל אחר ביום הכפורים והזקן דאג כל השנה כולה ובאותה שנה מת לו בן אחד גדול כי כל מצוה שאדם רגיל לעשותה ועובר מקפיתן עליו ומי שאינו רגיל לוקה כמו שכתבנו למעלה ואל יסמכו על תפלתם לומר אין אנו צריכין לצום ולהתענות נפש כאסתר שזמנה המן כדי שיהיו סבורים שאינה רוצה לסייעם כדי שיצומו ויתפללו בכוונה כך צדיק גמור שאינו רגיל להתפלל ביום הכפורים והתפלל ולא עשו תשובה תתלה היינו נסמכים על תפלתו כמו שנאמר היכל ה" היכל ה" וגומר שלש רגלים שאנו עולים יגן עליהם ובידם עבירות

Tefilá y Berajot...

Cuando la gente le pide a un Tzadik que rece por ellos, el Tzadik debe primero investigar que transgresiones tienen en sus manos y decirles: "Si quieren que yo rece por ustedes, primero hay que corregir lo que se está transgrediendo". Y si no lo escuchan, no debe rezar por ellos.

Porque es peor rezar por ellos cuando todavía están transgrediendo preceptos de la Torá, y por consecuencia la Tefilá puede no recaer sobre ellos, y van a decir: ¿Para qué nos sirve el Tzadik?

Sefer Jasidim, inciso 755

ספר החינוך מצוה עד

שורש המצוה ידוע, כי השקר נתעב ונאלח בעיני הכל, אין דבר מאוס ממנו, והמארה והקללות בבית כל אוהביו, מפני שהשם יתברך אל אמת וכל אשר אתו אמת, ואין הברכה מצויה וחלה אלא במתדמים אליו במעשיהם, להיותם אמיתיים כמו שהוא אל אמת, ולהיותם מרחמים כמו שידוע שהוא רחום, ולהיותם גומלי חסדים כמו שהוא רב החסד, אבל כל מי שמעשיו בהפך מדותיו הטובות, והם בעלי השקר שהם בהפך מדותיו ממש, כמו כן תנוח עליהם לעולם מה שהוא הפך מדותיו, והפך מדת הברכה שהיא בו היא המארה והקללה, והפך שמחה והשלום והתענוג שהם אתו הוא הדאגה והקטטה והצער, כל אלה חלק אדם רשע מאלהים, ועל כן הזהירנו התורה להרחיק מן השקר הרבה, כמו שכתוב מדבר שקר תרחק, והנה הזכירה בו לשון ריחוק לרוב מיאוסו מה שלא הזכירה כן בכל שאר האזהרות, ומצד הריחוק הזהירנו שלא נטה אוזננו כלל לשום דבר שנחשוב שהוא שקר, ואף על פי שאין אנו יודעין בבריא שיהא אותו הדבר שקר, וכעין מה שאמרו זכרונם לברכה [חולין מ"ד ע"ב] הרחק מן הכיעור ומן הדומה לו

מדבר שקר תרחק

Sefer Ha Jinuj – Mitzvá 74:

La mentira es despreciable y repugnante ante los ojos de todo el mundo. No hay algo más aborrecible que la mentira. Ella genera destrucciones y trae maldiciones.

La razón de esto es porque la distinción y el sello de Hashem es la **“Verdad”** y todo lo que está con Él es Verdad. Y Su bendición no se encuentra ni recae sino sólo en aquellos que imitan Su conducta: el estar siempre apegado a la verdad al igual que Su esencia es la verdad, el ser misericordioso al igual que Él lo es, el hacer favores y actos de bondad al igual que Él los hace.

Pero aquellas personas cuyo comportamiento es contrario a esto, es decir, aquellos que son mentirosos, entonces al igual que ellos actúan en forma contraria a la de Hashem, de igual manera recaerá sobre ellos lo contrario a Su actuar: en vez de bendición, tranquilidad, felicidad, paz y disfrute, tendrán maldiciones, preocupaciones, tristezas, discordias y sufrimientos.

Por todo esto, nos advirtió la Torá alejarnos mucho de la mentira, como está escrito: *“De la mentira te alejarás”*. Vemos que la Torá no sólo nos prohíbe mentir, sino que nos encomienda “alejarnos” de la mentira, a diferencia del resto de las prohibiciones.

Esto nos obliga no sólo a no mentir, sino también a alejar nuestros oídos de escuchar algo que pueda ser mentira.

קדושים תהיו...

La Torá nos encomienda
mantener siempre un
lenguaje limpio.

Debemos de abstenernos
de usar o escuchar palabras
obscenas o groseras.

*A continuación, algunas citas textuales de
nuestro Talmud, sobre la gravedad del tema.*

ואתם תהיו לי
ממלכת כוהנים וגוי
קדוש

שמות יט, ו

...ולא דבורו (...)
כדבורו במושב

המלך

ש"ע א"ח א בהגה

בעון נבלות פה...

Por la transgresión de
hablar palabras feas,
vienen muchos
sufrimientos y decretos
malos, y los jóvenes de
Israel... (ל"ע mueren)

Shabbat- 33A

בעון נבלות פה צרות
רבות וגזירות קשות
מתחדשות, ובחורי
שונאי ישראל מתים,
יתומים ואלמנות צועקין
ואינן נענין ...

שבת לג ע"א

כל המנבל פיו ...

כל המנבל פיו
אפילו חותמין עליו
גזר דין של שבעים
שנה לטובה -
הופכין עליו לרעה

שבת לג ע"א

Todo el que habla
obscenidades, incluso que
ya le habían decretado y
firmado desde el Cielo 70
años de bienestar, se lo
invierten para su mal.

Shabbat- 33A

... אף שומע ושותק

Dijo Rabbá Bar Shiló en nombre de Rab Jisdá:

Todo el que ensucia su boca diciendo palabras feas, le hacen todavía más profundo su lugar en el Gehinam.

Rab Najmán Bar Yitzhak dijo:

También al que escucha y permanece callado.

Shabbat – 33A

אמר רבה בר שילא
אמר רב חסדא: כל
המנבל את פיו -
מעמיקין לו גיהנם
רב נחמן בר יצחק
אמר: אף שומע ושותק
שבת לג ע"א

Tzitzit

רמב"ם

הלכות ציצית ג-יב

לעולם יהא אדם זהיר
במצות ציצית שהרי
הכתוב שקלה ותלה בה
כל המצות כולן שנאמר
וראיתם אותו וזכרתם את
כל מצות ה'."

La persona debe ser siempre muy cuidadosa en el cumplimiento de la Mitzvá de *Tzitzit*, ya que su recompensa es tan grande como la de todas las Mitzvot juntas *[sin exentar del cumplimiento de las demás]*.

Rambam – Halajot Tzitzit 3-12

Tzitzit

מנחות מג:

ורשב"י אומר כל

הזריז במצוה זו

[ציצית] זוכה ומקבל

פני שכינה.

Rabí Shimón Bar Yojai dice:
Todo el que sea cuidadoso con el
cumplimiento de esta Mitzvá
[Tzitzit] amerita que esté con él
la Presencia Divina.

Guemará de Menajot – 43B

Tefilín

תפלין

Shulján Aruj – Oray Jayim: Capítulo 37, inciso 1:

Grande es la recompensa de la Mitzvá de Tefilín, y todo el que no la cumpla se considera entre los “malvados de Israel que transgreden con sus cuerpos”

Mishná Berurá:

Esto (*la Guemará antes mencionada*) sirve como reprimenda abierta a aquellas personas que por pereza se dejan el Tefilín colocado en la frente y no sobre el cuero cabelludo, y también el Tefilín del brazo no lo colocan en la posición correcta. Siendo así como si no se pusieran los Tefilín del todo. Como ya advirtió el *Perí Megadim*: los Tefilín que no fueron colocados en la posición correcta, es como si estuvieran todavía guardados en su bolsa.

**שולחן ערוך אורח חיים
סימן ל"ז א**

גדול שכר מצות תפלין וכל
מי שאינו מניחם הוא בכלל
פושעי ישראל בגופן

משנה ברורה

ודבר זה הוא תוכחת מגלה
לאותן אנשים שמפני עצלותן
מצוי שיהיו תפליהן מנחין על
מצחן ולא על הקרקפתא וגם
השל יד אין מנח על מקומו
כדין דהלא זה הוא כמי שלא
הניח כלל. וכבר זרז ע"ז ג"כ
אותנו הפמ"ג בכלל כז
שכתב שם דתפלין שמנחין
שלא במקומן הרי הם
כמנחין בכיסן.

Tefilín

תפלין

Incorrecto

Correcto

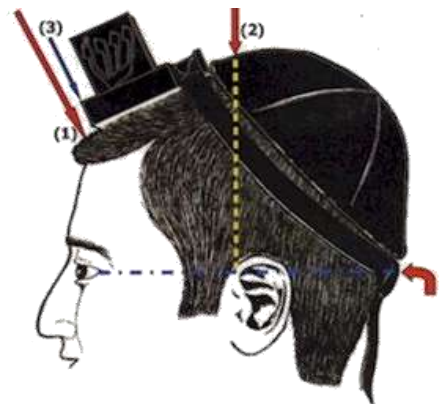
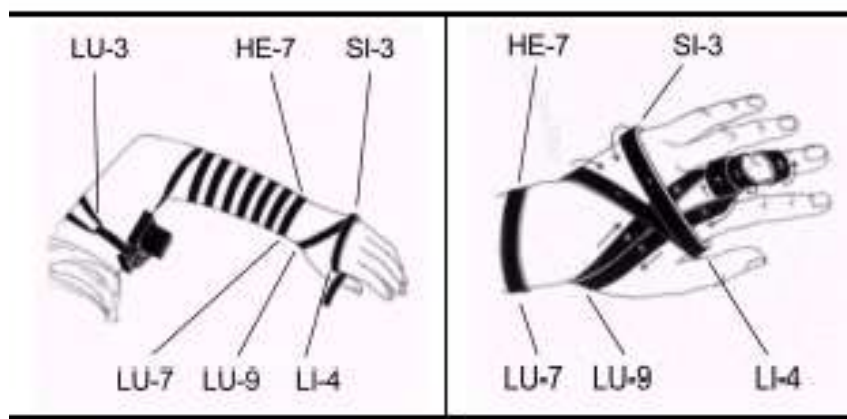
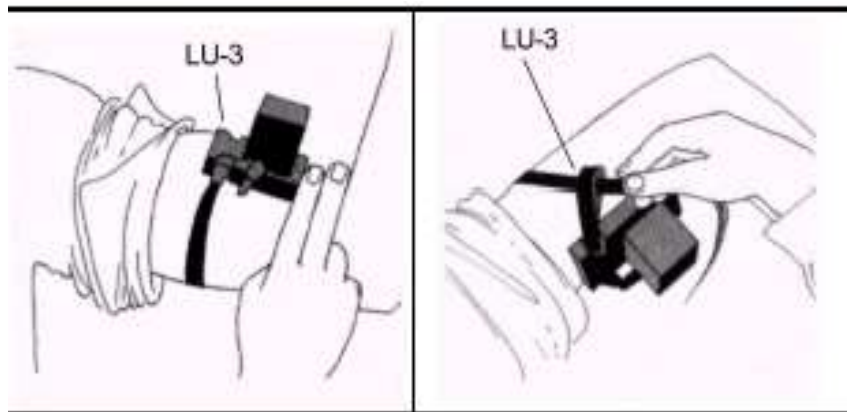

Tefilín

תפלין

הלמד שלא לעשות...

הלמד שלא לעשות
נוח לו שלא נברא
וא"ר יוחנן הלמד שלא
לעשות נוח לו אילו
נהפכה שילייתו על פניו
ולא יצא לעולם

תלמוד ירושלמי · ברכות
פרק א הלכה ב (דף ח.)

El que estudia Torá, con la intención de no cumplir lo que estudia, hubiera sido preferible para él no haber sido creado.

Y dijo Rabí Yojanán:

El que estudia y no cumple, hubiera sido preferible que nunca hubiera salido del vientre materno.

Explica el Gaón de Vilna:

Porque antes de nacer ya estaba estudiando con un Ángel dentro del vientre materno, y la única razón para salir al mundo es para - además de estudiar- cumplir.

Talmud Yerushalmi – Berajot Cap. 1 – Halajá 2 (8A)

שבת סג ע"ב

אמר רב הונא מאי דכתיב
(קהלת יא, ט) שמח בחור
בילדותך ויטיבך לבך בימי
בחורותיך והלך בדרכי לבך
ובמראה עיניך ודע כי על כל
אלה יביאך האלהים במשפט
(...) ריש לקיש אמר עד כאן
לדברי תורה מכאן ואילך
למעשים טובים

רש"י

מכאן ואילך למעשים טובים -
ודע כי על כל אלה על כל מה
שלמדת סופך ליתן את הדין
אם לא תקיים

...סופך ליתן את הדין אם לא תקיים

Dijo Rab Huna: ¿Qué nos enseña el versículo:
"Alégrate joven en tu juventud (...) pero debes
de saber que finalmente H" te juzgará" ?

Rabí Shimón Ben Lakish respondió: La primera
parte del versículo habla sobre estudio de Torá,
y la segunda parte sobre actos buenos.

-Rashi explica:

Tienes que saber, que vas a tener que
rendir cuentas sobre todo lo que
estudiaste y no cumpliste.

רמב"ם הלכות שבת ל – טו מהדורת שבת פרנקל

השבת ועבודה זרה כל אחת משתייהן שקולה כנגד שאר כל מצות התורה. והשבת היא האות שבין הקב"ה ובינינו לעולם. לפיכך כל העובר על שאר המצות הרי הוא בכלל רשעי ישראל. אבל המחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כעובד עבודה זרה ושניהם כגוים לכל דבריהם. לפיכך משבח הנביא ואומר אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו וגו'. וכל השומר את השבת כהלכתה ומכבדה ומענגה כפי כחו כבר מפורש בקבלה שכרו בעולם הזה יתר על השכר הצפון לעולם הבא. שנאמר אז תתענג על ה' והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר.

Rambam

El Shabbat y la idolatría son equivalentes a todos los demás preceptos de la Torá: Al igual que el que practica idolatría se considera como si transgrediera **todas** las Mitzvot de la Torá, así mismo el que no cuida Shabbat es como si transgrediera **todas** las Mitzvot de la Torá, y viceversa.

El Shabbat es un pacto eterno entre Hashem y nosotros. Por lo tanto, quien transgrede cualquier otro precepto de la Torá, aunque se le considere como “malvado”, todavía se le considera que pertenece al pueblo de Israel. Sin embargo, aquel que transgrede Shabbat públicamente se le considera como si **no fuera Yehudí**, para todos los aspectos. (...)

Y todo el que cuida Shabbat como es debido, y lo honra y lo disfruta, recibirá gratificación en este mundo, y la verdadera recompensa le será guardada para el Mundo Venidero, como ya fue escrito por los Profetas.

Rambam - Mishné Torá - Shabbat 30:15. Edición: Frankel

רמב"ם

הלכות עירובין ב - טז
מהדורת שבתי פרנקל

ישראל שהוא מחלל
שבת בפרהסיא או
שהוא עובד עבודה
זרה הרי הוא כגוי
לכל דבריו. (...)

Rambam

El que transgrede Shabbat públicamente o practica idolatría, es considerado como no-Judío, para todos los aspectos.

Rambam - Mishné Torá – Erubín 2:16. Edición: Frankel

Shabbat

Seis días podrán trabajar, mas el día séptimo será para vosotros santo, sábado de descanso en honor del Eterno.

Todo aquél que hiciere en él un “trabajo” prohibido, morirá.

No encenderéis fuego en todas vuestras moradas en el día del sábado.

Shemot Capítulo 35

שמות פרק לה

ב שִׁשִּׁת יָמִים, תַּעֲשֶׂה
מְלָאכָה, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִהְיֶה לָּכֶם קֹדֶשׁ שַׁבָּת
שְׁבֻתוֹן, לַיהוָה; כָּל-הָעֲשֶׂה
בוֹ מְלָאכָה, יוּמָת.

ג לֹא-תִבְעֶרוּ אֵשׁ, בְּכָל
מִשְׁבְּתֵיכֶם, בַּיּוֹם, הַשַּׁבָּת.

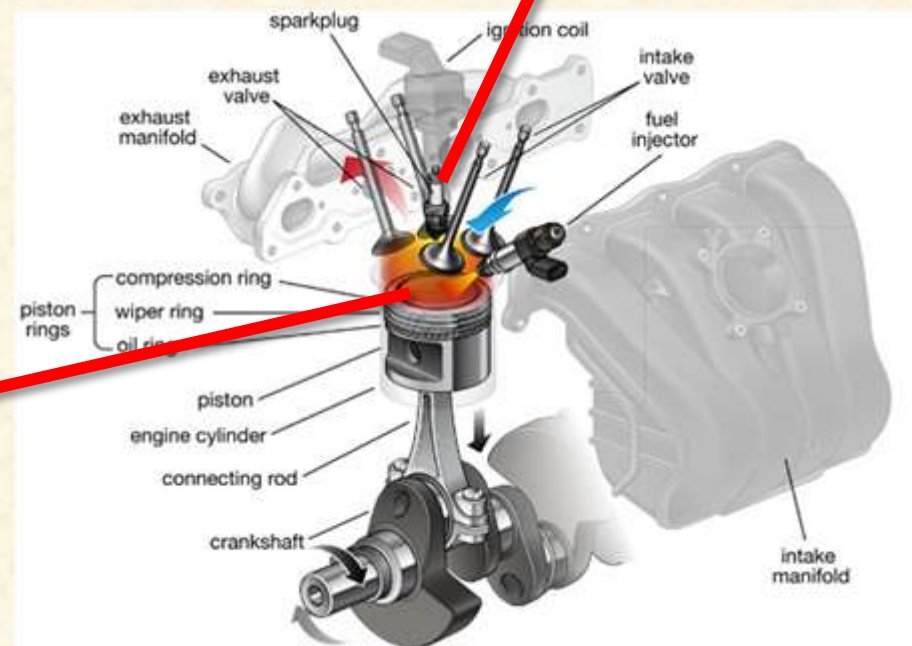
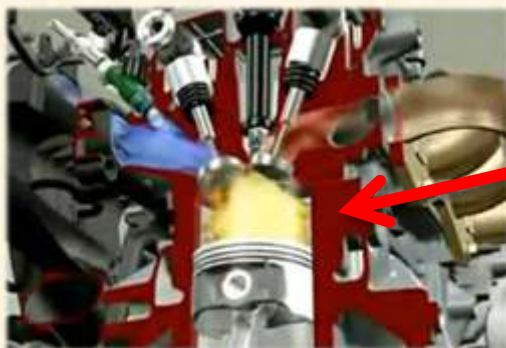

⌘ *Shabbat: No encenderéis fuego* ♦ *שַׁבָּת: לֹא תִבְעֵרוּ אֵשׁ* ⌘

En un automóvil de 6 cilindros con un motor que gira a 2600 revoluciones por minuto (rpm), las bujías producen

130 chispas por segundo*

* **Performance ignition systems:** Christopher Jacobs, PH.D., E.E., Penguin Putnam Inc, 1999, 151 páginas. (pág. 21)

HONRAR A LOS PADRES

Debe uno ser muy cuidadoso en respetar y temer a su padre y a su madre.

Shulján Aruj – Yoré Deá: Capítulo 240, inciso 1

צריך ליזהר
מאד בכבוד
אביו ואמו
ובמוראם

שולחן ערוך י"ד רמ-א

HONRAR A LOS PADRES

Si un padre ordena a su hijo transgredir un mandamiento de la Torá, ya sea una ordenanza o una prohibición, e incluso un mandamiento de nuestros sabios (*“de Rabanán”*), el hijo no debe obedecerlo.

Shulján Aruj – Yoré Deá: Capítulo 240, inciso 15

שולחן ערוך י"ד רמ-א

אמר לו אביו לעבור
על דברי תורה, בין
מצוה עשה בין מצות
לא תעשה, ואפילו
מצוה של דבריהם,
לא ישמע לו.

BAILES REVUELTOS...

Proclamación del Rabino Principal de Yisrael: Harishón Letzión HaRab Obadiá Yosef shelit"á

A nuestros hermanos del pueblo de Yisrael, los temerosos de la palabra de D-s, que D-s esté con ustedes y vivan.

Quiero despertar con esto su atención sobre el grave tropiezo que son los bailes revueltos, hombres y mujeres, y especialmente en las bodas; lo cual según las leyes de Yisrael, su prohibición es definitiva y clara, sin ninguna duda, y el que traspasa sobre esto, su pecado es demasiado grande para cargar, y aun los que solamente ven estos bailes, no estarán limpios de pecado.

La jupá y las bendiciones del compromiso y del casamiento, han sido desde la antigüedad una fuente de emanación espiritual para la santidad de la familia en Yisrael, y ahora llegaron libertinos y la profanaron por medio de bailes revueltos, los cuales deben ser alejados mucho según la ley eterna de nuestra santa Torá.

Por supuesto que es Mitzvá alegrar a los novios por medio de bailes, pero estos deben ser solamente de hombres, y la nueva costumbre de hacer un círculo de mujeres y bailar frente a los hombres, esto es una prohibición grave y una brecha en la muralla del recato y así no se debe hacer en Yisrael. (Y solamente si hay una Mejitzá [valla] que separa entre los hombres y las mujeres, las mujeres están autorizadas a bailar solas frente a la novia, de una forma que no puedan ser vistas por los hombres).

Por esto, he aquí que llamo con una proclamación santa, a mis hermanos e hijos de mi pueblo, queridos y estimados, que traten con toda su fuerza de anular esta costumbre libertina. Los que participan en la boda, y en especial los familiares de los novios, deben evitar con toda fuerza los bailes revueltos, y si no aceptaran escucharlos, deberán abandonar inmediatamente en forma notoria el lugar, aunque sean familiares del novio o de la novia.

Los cantantes y los músicos en honor de los novios, tampoco deben ayudar a este grave libertinaje, y con más razón no promover jas veshalom los bailes revueltos.

Y para los que reprochen será agradable, y sobre ellos vendrá la bendición del bien. Y el que nos escuche habitará con seguridad y cargará la bendición de D-os y estará lleno de alegrías y de todo bien.

OBADIÁ YOSEF - HARISHÓN LETZIÓN, RABINO PRINCIPAL DE YISRAEL

FIESTAS MIXTAS...

שולחן ערוך אורח חיים תקכט - ד

חייבים בית דין להעמיד
שוטרים ברגלים, שיהיו
משוטטים ומחפשים בגנות
ובפרדסים ועל הנהרות, שלא
יתקבצו שם לאכול ולשתות
אנשים ונשים ויבואו לידי
עבירה. וכן יזהירו בדבר זה לכל
העם, שלא יתערבו אנשים
ונשים בבתיהם בשמחה, ולא
ימשכו ביין, שמא יבואו לידי
עבירה, אלא יהיו כולם קדושים.

Los tribunales rabínicos están obligados a designar guardianes en las festividades.

Ellos deben vigilar y supervisar en los diferentes lugares para impedir que se reúnan hombres y mujeres juntos a comer y a beber, evitando así que se cometan transgresiones.

Shulján Aruj (Oray Jayim 529-4)

Esta obligación no es solamente en las festividades, sino en todo momento.

Mishná Berurá (Inciso 22)

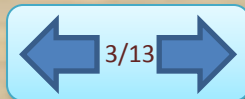
Playas Mixtas...

(...) Y todo el que va detrás de una mujer en el río, no tendrá parte en el Mundo Venidero.

Rashi explica: el que contempla a una mujer casada en el río, la cual se levantaba un poco su ropa para no mojársela.

Enseñaron nuestros Sabios: El que cuenta monedas y las va pasando a la mano de una mujer una a una, para poder contemplarla mientras tanto, incluso que tenga Mitzvot y actos buenos como *Moshé Rabenu*, no se salvará del juicio del Gehinam.

Berajot 61A

ברכות סא ע"א

...וכל העובר אחורי
אשה בנהר אין לו חלק
לעולם הבא.

רש"י: אחורי אשת איש
מגבהת בגדיה מפני המים
וזה מסתכל בה.

תנו רבנן המרצה
מעות לאשה מידו לידה
כדי להסתכל בה אפילו
יש בידו תורה ומעשים
טובים כמשה רבינו לא
ינקה מדינה של גיהנם.

רמב"ם

הלכות איסורי ביאה כא-כא

וכן אסור לאדם
להסתכל בנשים
בשעה שהן עומדות
על הכביסה אפילו
להסתכל בבגדי צמר
של אשה שהוא
מכירה אסור שלא
יבוא לידי הרהור.

RAMBAM

Está prohibido que un hombre observe a las mujeres mientras ellas lavan la ropa.
Incluso está prohibido mirar las prendas de una mujer que uno conoce, para que no le provoque pensamientos inmorales.

RAMBAM (*Halajot Isuré Biá 21-21*)

רמב"ם הלכות תשובה - ד

המסתכל בעריות, מעלה על דעתו שאין בכך כלום, שהוא אומר וכי בעלתי או קרבתי אצלה. והוא אינו יודע שראיית העינים עון גדול, שהיא גורמת לגופן של עריות, שנאמר: "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" (במדבר טו, לט).

RAMBAM

El que fija su mirada en una mujer ajena, puede pensar que no hay de nada malo en eso y excusarse diciendo *"¿Acaso hice algo con ella, o siquiera me la acerqué?"*

Pero él no sabe que **el sólo hecho de mirar es por sí mismo una transgresión muy grave (...).**

Como está escrito: *"Y no se desvíen tras los deseos de sus corazones y tras sus ojos"*

RAMBAM (Halajot Teshubá, cap. 4)

ויקרא פרק יח

יט וְאֶל-אִשָּׁה, בְּנִדָּתָהּ
טַמְאָתָהּ--לֹא תִקְרַב,
לְגִלּוֹת עִרְוָתָהּ.

כט כִּי כָל-אִשָּׁר יַעֲשֶׂה, מִכָּל
הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה--וַיִּנְכָּרְתוּ
הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשִׂים, מִקֶּרֶב
עִמָּם.

∞ *Contacto físico parcial* ∞

Y a una mujer en estado de *Niddá*,
no te le acerques para transgredir.

(...)

Porque todo aquél que cometiera
cualquiera de estas abominaciones,
las almas que tal hicieren, serán
segregadas de entre su pueblo.

Levítico - Capítulo 18

רמב"ם

הלכות איסורי ביאה כא-א

כל הבא על ערוה מן
העריות דרך איברים או
שחבק ונשק דרך תאוה
ונהנה בקרוב בשר הרי זה
לוקה מן התורה שנאמר
לבלתי עשות מחקות
התועבות וגו' ונאמר לא
תקרבו לגלות ערוה כלומר
לא תקרבו לדברים המביאין
לידי גילוי ערוה.

☞ *Contacto físico parcial* ☞

Quien tiene contacto físico con una de las mujeres prohibidas para él, sin realmente participar en relaciones sexuales, como abrazar y besar, derivando placer del contacto físico con ella, debe recibir latigazos conforme a la ley bíblica. Esto se deriva del versículo en Levítico 18: 30 "*no hagas ninguna de las costumbres abominables*" y [ibíd.: 6] "*no se acerquen a descubrir desnudez*", quiere decir: no hagan actos que conducen a revelar la desnudez.

RAMBAM (*Halajot Isuré Biá 21-1*)

רמב"ם

הלכות איסורי ביאה כאו

המחבק אחת מן העריות שאין לבו של אדם נוקפו עליהן או שנשק לאחת מהן כגון אחותו הגדולה ואחות אמו וכיוצא בהן אע"פ שאין שם תאוה ולא הנאה כלל הרי זה מגונה ביותר ודבר אסור הוא ומעשה טפשים הוא שאין קריבין לערוה כלל בין גדולה בין קטנה חוץ מהאם לבנה והאב לבתו.

Saludar...

Cuando un hombre abraza o besa a cualquiera de las mujeres prohibidas para él, a pesar de que no sienta ningún deseo por ella, por ejemplo, a su hermana adulta o a su tía, y a pesar que no derive absolutamente ningún placer de esto, he aquí que este contacto que hubo entre ellos se considera algo repugnante y es una prohibición y una conducta de tontos. Puesto que no hay que acercarse a ninguna mujer, tanto menor de edad como adulta, a excepción de una mujer a su hijo y de un padre a su hija.

RAMBAM (Halajot Isuré Biá 21-6)

אגרת התשובה לרבנו יונה

אות ע"ח בהוצאת אשכול

וצריכה האשה שתהא צנועה
ונזהרת שלא יסתכלו בה בני
אדם חוץ מבעלה,
שהמסתכלים בפניה או
בידיה יורדין לגיהנום, והיא
ענושה בעונש כל אחד ואחד
מהם מפני שהחטיאה אותם
ולא נהגה צניעות בעצמה
ונכשלו בה.

✧ Tzeniut ✧

La mujer debe ser recatada y debe tener cuidado que ningún hombre se fije en ella, a excepción de su marido. Porque aquellos que se fijan en ella descenderán al *Gehinam*, y ella también recibirá el castigo que cada uno y uno tuvo por causa de ella.

Igueret HaTeshubá - Inciso 78 en la edición "Eshkol"
Rabenu Yoná

מדרש רבה - כא

פרשה: פינחס - פיסקא ד

רבי שמעון אומר מנין
שהמחטיא את האדם יותר
מן ההורגו?

שההורג הורג בעולם הזה
ויש לו חלק לעולם הבא
והמחטיא הורגו בעולם
הזה ובעולם הבא (...)

...más grave que matar

Rabí Shimón dice: (...) el que causa a otro que transgreda la Torá es más grave que el que lo mata.

Porque el que lo mata le quita la vida en este mundo, pero le queda todavía la vida en el Mundo Venidero.

Por otro lado, el que lo hace transgredir le quita la vida en este mundo y en el Mundo Venidero.

Midrash Rabbá – Capítulo 21, inciso 4

סנהדרין עה.

אמר רב יהודה אמר רב
מעשה באדם אחד שנתן
עיניו באשה אחת והעלה
לבו טינא ובאו ושאלו
לרופאים ואמרו אין לו
תקנה עד שתבעל אמרו
חכמים ימות ואל תבעל
לו תעמוד לפניו ערומה
ימות ואל תעמוד לפניו
ערומה תספר עמו
מאחורי הגדר ימות ולא
תספר עמו מאחורי הגדר
והרמב"ם פוסק בהלכות
יסודי התורה (ה:ט)
שאפילו היתה פנויה

Guemará Sanhedrín 75A

Dijo Rab Yehuda en nombre de Rab:

Aconteció una vez que un hombre puso sus ojos en una mujer, y deseó mucho estar con ella íntimamente, a tal grado que se enfermó en forma extrema.

Le preguntaron a los médicos qué hacer, a lo que respondieron:

- Lo único que lo puede salvar es tener relaciones con ella.

Los sabios de la Torá dijeron:

- Es preferible que muera, antes de tener relaciones con una mujer que no es su esposa.

A lo que los doctores aconsejaron:

- Por lo menos que ella se presente desnuda ante él. (Quizás eso lo calme)

- Que muera, pero que ella no se presente desnuda ante él.

- Intentemos ubicándola detrás de una pared y que hable con él en forma íntima.

- Que muera, pero que no hable con él en forma íntima.

— ❧ —

Rambam escribe en su libro de leyes (Mishné Torá) que estas prohibiciones aplican incluso con una mujer soltera.

Rambam - Yesodé HaTorá 5:9

✧ Cubrir el cabello ✧

כתובות פרק ז – עב.

ראשה פרוע
דאורייתא היא דכתיב
(במדבר ה) ופרע את
ראש האשה ותנא
דבי רבי ישמעאל
אזהרה לבנות ישראל
שלא יצאו בפרוע
ראש דאורייתא

Dejar el cabello de una mujer descubierto es una prohibición de la Torá, como está escrito “*y descubrirá la cabeza de la mujer*” (Bamidbar 5-18) y fue enseñado en la Yeshivá de Rabi Yishmael que este versículo viene a prohibir a las mujeres casadas a salir con la cabeza descubierta.

Ketubot 72b

Recato

Una mujer con ideas equivocadas y que no se conduzca con recato como las hijas de Israel, es Mitzvá divorciarla.

Rambam

Mishné Torá - Gerushín 10:22

רמב"ם - משנה תורה

הלכות גירושין י - כב

אשה רעה בדעותיה
ושאינה צנועה כבנות
ישראל הכשרות
מצוה לגרשה
שנאמר גרש לך ויצא
מדון.

NIDDÁ - ADULTERIO

Una mujer que está en estado de ***Niddá*** está prohibida para cualquier hombre de la misma forma que está prohibido el ***Adulterio***.

Y su castigo Celestial es el mismo: la máxima pena de *Karet*. No hay diferencia si es una mujer adulta o un niña de tres años.

Rambam - Isuré biá, cap. 4 inciso 1

הנדה הרי היא כשאר
כל העריות המערה
בה חייב כרת ואפילו
היתה קטנה בת שלש
שנים ויום אחד כשאר
עריות (...) אין הפרש
בין גדולה לקטנה
לטומאת נדות וזבות

רמב"ם - איסורי ביאה (ד - א)

... SÓLO A TRAVÉS DE LA MIKVE

La única forma que la mujer salga de su estado de **Niddá** (luego de haberse completado todo el proceso halájico requerido) es sumergiéndose en una Mikve kasher. (...) Pero si se baña en una ducha, incluso que hayan caído sobre ella todas las aguas del mundo, sigue estando **Niddá** tal cual como lo estaba antes.

Rambam: *isuré Biá* - Capítulo 11, inciso 16

אין האשה עולה מטומאתה
ויוצא מידי ערוה עד
שתטבול במי מקוה כשר
ולא יהיה דבר חוצץ בין
בשרה ובין המים (...) אבל
אם רחצה במרחץ אפילו
נפלו עליה כל מימות
שבעולם הרי היא אחר
הרחיצה כמות שהיתה
קודם הרחיצה בכרת שאין
לך דבר שמעלה מטומאה
לטהרה אלא טבילה במי
מקוה (...)

רמב"ם - איסורי ביאה י"א - טז

זרע לבטלה ...

שולחן ערוך

אבן העזר כג – א, ב

א- אסור להוציא שכבת זרע לבטלה. ועון זה חמור מכל עבירות שבתורה.

ב- אלו שמנאפים ביד ומוציאים שכבת זרע לא די להם שאיסור גדול הוא אלא שהעושה זה בנדוי הוא יושב ועליהם נאמר ידיכם דמים מלאו וכאלו הרג הנפש.

1.- Prohibido provocar eyaculaciones en vano. ***Y esta transgresión es más grave que cualquier otra transgresión en la Torá.***

2.- Aquellos que se masturban y expulsan semen, no solamente están cometiendo una transgresión muy grande, sino que también merecen excomulgación. Y sobre ellos está escrito: “Vuestras manos están llenas de sangre”, y es como si mataran a una persona.

Shulján Aruj- Eben Haezer 23: 1-2

CUIDAR LA SANTIDAD DEL BRIT...

Quando venga el Mashíaj, todos los que cuidaron la santidad de su Brit, serán salvados de la muerte.

Tikuné Zohar 21 (54b)

זרע לבטלה...

El que se provoque
eyaculación en vano (y *no*
hace Teshubá) lo harán sufrir
en el Gehinam más que a los
demás.

ח"א דף ריט עמוד ב *Zohar*

"מאן דזני בידוי לאפקא ולחבלא
זרעיה בריקניא, להאי טרדין
בההוא עלמא יתיר מכלא וכו',
וכלהו סלקין והאי לא סליק"
החוטא בזרע לבטלה
טורדים אותו בעולם
ההוא (גהינם) יותר
מכולם, כולם עולים
מגהינם והוא אינו עולה.
זוהר ח"א דף ריט עמוד ב

...**TODOS MENOS ESO.**

El que deliberadamente no acepta sobre sí el cumplir una de las Mitzvot de la Torá, sea cual sea, incluso que cumpla todas las demás, es considerado como que “reniega de una parte de la Torá”. Es contado entre los transgresores, y es más grande su pecado que lo que se puede cargar.

Shaaré Teshubá: Capítulo 1, inciso 6

כל אשר אינו נזהר מחטא
ידוע ואינו מקבל על נפשו
להשמר ממנו, גם אם הוא
מהעונות הקלים, אף על
פי שהוא נזהר מכל
העבירות שבתורה,
קראוהו חכמי ישראל
"מומר לדבר אחד", ואת
פושעים נמנה, וגדול עונו
מנשוא.

שערי תשובה - א, ו

אגרת התשובה לרבנו יונה
אות ס"ז (בהוצאת אשכול)

אמרו חז"ל שהפורק עול, מן
הרשעים הגמורים. ובכלל
הפורק עול, האומר אקיים
כל התורה זולתי אחת מן
המצוות, לפי שלא למדוני
רבותי עליה ולא הורגלתי
מנעורי להזהר בה, או שאין
נזהרין בה אנשי מקומי. כי
לא יאמר העבד לרבו,
אבחר במלאכות אלה ולא
אבחר באלה. וקראו חכמים
את האיש ההוא משומד

...Todo menos eso

Dijeron nuestros Sabios: El que se libera del yugo de las Mitzvot, se considera como un malvado por completo. E incluso que sólo se niegue a cumplir una Mitzvá en particular, y se excuse diciendo: “voy a cumplir toda la Torá *excepto* una Mitzvá específica puesto que esa Mitzvá no me la enseñaron mis Rabanim, y no me acostumbré a cumplirla desde pequeño, o los que viven en mi ciudad no cuidan esa Mitzvá”.

Porque un siervo no debe de decirle a su amo “voy a escoger en que te obedezco y en que no”.

Igueret HaTeshubá - Inciso 67 en la edición “Eshkol”

Rabenu Yoná

❧ Decir Berajot ❧

ברכות - לה:

אמר רבי חנינא בר
פפא: כל הנהנה מן
העולם הזה בלא
ברכה כאילו גוזל
להקדש ברוך הוא
וכנסת ישראל.

Dijo Rabí Janina Bar Papa:
Todo el que disfruta de este
mundo sin haber pronunciado
una bendición, es como si le
robara a *Hashem* y al pueblo de
Israel.

Masejet Berajot - 35B

Baruj Atá Adonai, Elohenu Mélej Ha-Olam

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

Bendito eres Tú Dios, nuestro Dios , Rey del universo, que...

Para el pan

הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ
HaMotzí Léjem Min HaAretz
saca el pan de la tierra

Para todo fruto proveniente de un árbol (uvas, manzanas, peras, almendras, avellanas, aceitunas, ciruelas, etc.)

בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ
Boré Perí HaEtz
crea el fruto del árbol

Para alimentos preparados con harinas de trigo, cebada, avena, centeno y espelta, pero que no son pan

בּוֹרֵא מִיְּנֵי מִזְּנוֹת
Boré Miné Mezonot
crea diferentes tipos de alimentos

Para todo fruto que crece directamente de la tierra (vegetales, melón, piña, banana, fresa, maní, etc.)

בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה
Boré Perí HaAdamá
crea el fruto de la tierra

Para bebidas derivadas de la vid (vino o jugo de uva)

בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן
Boré Perí HaGefen
crea el fruto de la vid

Para todo alimento que no crece de la tierra o de un árbol (carne, pescados, huevos, lácteos), y todo líquido no derivado de la uva:

שֶׁהַכֹּל נִהְיָ בְּדִבְרוֹ
SheHaKol Nihyá Bidbaró
todo fue por Su palabra

AFEITARSE ...

אסור מן התרה להוריד את הזקן בתער,
והמוריד עובר בחמישה לאוין שנאמר "ולא
תשחית את פאת זקנך". כמו כן אסור מן התרה
להעביר פאת הראש בתער, והמעבירו עובר
בשני לאוין שנאמר "לא תקפו פאת ראשכם".

וכתב החפץ חיים:

"יש שנכשלים בעון הגדול הזה מפני
חסרון ידיעה, שאינם יודעים את
חומר האיסור, שאילו היה יודע
שהוא לאו גמור מין התורה כמו
אכילת חזיר- לא היה מפקיר עצמו
לעשות זאת. כי הלא אכילת חזיר,
מי שהוא בכלל ישראל לא היה
מתיר לעצמו בשום פנים ואופן
בעולם. ועל כן עליו לדעת, כי לא
נופל איסור זה מאכילת חזיר,
ואדרבא חמור ממנו בכמה סוגים:
אחד, כי שם על אכילת כזית אינו
עובר אלא רק על לאו אחד, אבל על
השחתת פאת זקן עוברים על
חמישה לאוין, ועל הקפת פאת
הראש גם כן שניים, וכמבואר בגמ'
ופוסקים."

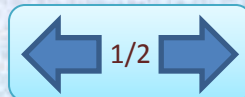
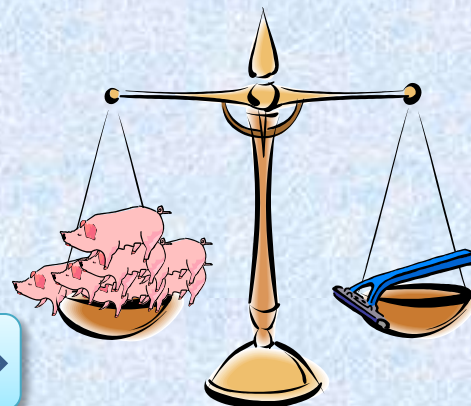
קונטרס תפארת אדם - החפץ חיים

Está prohibido por la Torá afeitarse la barba con una hojilla o cualquier otro instrumento que afeite a ras. De igual forma está prohibido cortarse el pelo en la "zona de las patillas".
(El lugar exacto de la prohibición y demás detalles, están definidos en la Halajá)

Sobre esto escribió el **Jafetz Jayim** (Tiferet Adam, cap. 2), que si bien todo Yehudí se cuida de no comer carne de cerdo, con mucha más razón deben de cuidarse de no afeitarse de una forma prohibida, ya que esto conlleva a transgredir más prohibiciones.

"Por comer una porción (cazait) de carne de cerdo se transgrede una prohibición de la Torá, pero por afeitarse la barba a ras (hojilla o navaja) se transgrede cinco prohibiciones, y por cortarse el pelo en la "zona de las patillas" dos prohibiciones más.

Tiferet Adam – Jafetz Jayim

"ולא תשחית את פאת זקנך"

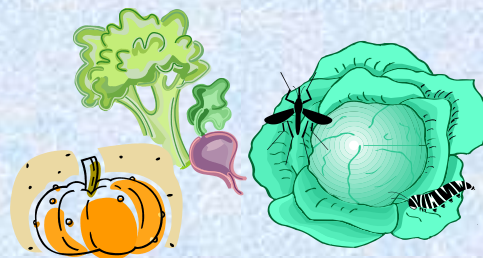

כל האוכל תולעים או נמלים
וכיוצא, חייב על כל תולעת
או נמלה חמש מלקויות, ואם
היו זבובים או יתושים חייב
שש מלקויות, והחמירה
תורה בזה בהרבה לאוין
ומלקויות, להיות שהוא
איסור מצוי מאוד בפירות,
בירקות, וקטניות, ברוב מיני
מאכלים, ואי אפשר להזהר
מלהכשל בהם אם לא
בזריזות גדולה

שולחן ערוך יו"ד סימן פד

- פר"ח סעיף קטן ג

GUSANOS E INSECTOS...

Todo el que coma gusanos,
hormigas o criaturas similares,
transgrede **5 prohibiciones de
la Torá por cada una** que
consume. Y si son insectos
voladores, transgrede **6
prohibiciones de la Torá por
cada uno.**

Shulján Aruj Yoré Deá 84 -
Perí Jadash inciso 3

VIGILAR EL KASHRUT...

...y por causa que hoy en día no se cuidan suficiente de esto (*el ingerir alimentos prohibidos*) es que en nuestra generación hay tantos hijos que se van del camino de la Torá, se vuelven descarados, no tienen temor a *Hashem* en sus corazones y no escuchan nuestra guía y consejos.

Perí Jadash— Yoré Deá: Capítulo 1, inciso 26

ולפי שבזמנינו אין נזהרים
מענינים אלו (כשרות
המאכלים) רוב הבנים
יוצאים לתרבות רעה
ורבים הם עזי פנים שבדור
ואין יראת ה' נוגעת בלבם
ואף אם יוכיחום על פניהם
לאו בר קיבולי מוסר נינהו
פר"ח יו"ד פ"א ס"ק כ"ו

אפונה
Guisantes
Peas

קשיו
Merey
Cashew

ברוקולי
Brócoli
Broccoli

פולים
Habas
Beans

שבת - קיט:

אריב"ל כל העונה אמן יהא
שמיה רבא מברך בכל כחו
קורעין לו גזר דינו
(...)

אמר ריש לקיש כל העונה
אמן בכל כחו פותחין לו
שערי ג"ע

∞ Kadish ∞

Rabí Yehoshua Ben Leví dijo:

Quien responde al *Kadish* y dice: “*Amén, Sea Su gran nombre bendecido por siempre...*” con toda su fuerza, le anulan los malos decretos.

Resh Lakish dijo:

Quien responde “*Amén*” con toda su fuerza, le abren los portones del *Gan Eden*.

Masejet Shabat - 119B

מסכת יומא - דף פה:

האומר אחטא
ואשוב, אחטא ואשוב
אין מספיקין בידו
לעשות תשובה.
אחטא ויום הכיפורים
מכפר אין יום
הכיפורים מכפר

...LUEGO HAGO TESHUBÁ

El que dice y repite: “*Voy a cometer una transgresión, y luego hago Teshubá*”, no le facilitan del Cielo los medios para hacer Teshubá.

El que dice : “*Voy a cometer transgresiones y luego en el Día de Kipur se perdonan*”, el Día de Kipur no las perdona.

Masejet Yomá: Capítulo 8, Hoja 85B

✧ Teshubá ✧

¿Y en qué consiste la Teshubá?

La persona debe dejar de cometer las transgresiones que ha cometido, y quitarlas de su pensamiento, y decidirse firmemente no volver a hacerlas. (...)

Y *Hashem* -que conoce los pensamientos del ser humano- atestiguará que realmente la persona ha decidido no volver a transgredir Sus preceptos.

Rambam — *Halajot Teshubá*, cap. 2 inciso 2

ומה היא התשובה? הוא
שיעזוב החוטא חטאו,
ויסירו ממחשבתו, ויגמור
בלבו שלא יעשה עוד,
שנאמר: "יעזוב רשע דרכו ואיש אוון
מחשבותיו" (ישעיהו נה, ז).
וכן יתנחם על שעבר, שנאמר: "כי אחרי
שובי נחמתי" (ירמיהו לא, יח), ויעיד
עליו יודע תעלומות שלא
ישוב לזה החטא לעולם,
שנאמר: "ולא נאמר עוד אלהינו למעשה
ידינו" (הושע יד, ד).
רמב"ם הלכות תשובה ב – הלכה ב

🌀 Viduy - Confesión 🌀

כל המתודה בדברים ולא
גמר בלבו לעזוב, הרי זה
דומה לטובל ושרץ בידו,
שאין הטבילה מועלת לו עד
שישליך השרץ, וכן הוא
אומר: "ומודה ועוזב ירוחם"
(משלי כח, יג).

רמב"ם הלכות תשובה ב – הלכה ג

Todo el que se confiesa con palabras sin realmente haber decidido no volver a cometer las transgresiones por las cuales se confiesa, es como el que se sumerge en una *Mikve* sujetando un animal impuro en sus manos, que de esta forma la *Mikve* no le va a purificar, hasta que aparte de él la impureza que sostiene.

Rambam – *Halajot Teshubá*, cap. 2 inciso 3

כתוב בגמרא: "שלשה באין
בהיסח הדעת, אלו הן:
משיח, מציאה ועקרב"
ומסביר המהרש"א:

כלל אלו השלשה בענין זה:
אם זכה בהיסח הדעת של
משיח (על ידי תשובה
ומעשים טובים) יבא לו
משיח בהיסח דעת של
"מציאה" ששמחה וטובה
יהיה לו, **לא זכה** (שלא הכין
את עצמו לביאתו) יהיה לו
ביאת המשיח כהיסח הדעת
"דנשיכת עקרב" לרעה לו.

גמרא סנהדרין צז.
מהרש"א

Según cada uno...

Está escrito en la Guemará: *"Tres cosas vienen en forma repentina: el Mashíaj, el encontrarse algo valioso, y la picadura de un escorpión"*.

El *Maharshá* explica que las tres cosas se refieren a la llegada del Mashíaj: Su llegada va a ser **repentina**, para aquellos que lo ameriten (los que hicieron Teshubá y Mitzvot), va a ser un momento de gran alegría, como el que se **encuentra algo valioso**. Pero para aquellos que no lo ameriten, va a ser un momento muy doloroso, como la **picadura de un escorpión**.

Guemará de Sanhedrín 97-A / Maharshá

Redención parcial...

H" juzgará a cada quien según lo que hayan alcanzado y cumplido. De esta forma, H" mandará salvación en el final de los días solamente a aquellos que son apropiados y merecedores, para que de esta forma no vuelva a haber una destrucción en Su Templo.

Pero si aquellos que no son merecedores, se arrepienten y cambian, entonces también ameritarán la salvación. Por esta misma causa habrán sufrimientos y dificultades, ya que por medio de esto H" puede encaminar a Su pueblo al bien, y de esta forma mandarles la salvación. Muchos perecerán en guerras y hambrunas. Una parte de Israel abandonará el camino de la Torá, y otra parte por el contrario, retornará a su cumplimiento.

Pero si alguien piensa que habrá redención y salvación también para aquellos que siguen alejados y no se arrepienten, eso obviamente no es así.

Muchos esperan el Día de la Redención, pero no saben que para ellos será un momento de oscuridad, y no de luz.

Kitvé Kodesh del Rabbi Moshé Cordobero (autor de "Tomer Deborah")

כתבי קדש של הרמ"ק ז"ל
(בעל תומר דבורה)

וזה בשיקול דעת עליון השופט
איש ואיש כדרכיו וכפרי מעלליו.
והטעם, שלא ירצה לסבול עוד
פגם שכינתו וחרבן המקדש,
וינחיל ישועתו להגונים, כאומר
הרף ממני ואשמידם וכו'.

ואם ישובו ג"כ יזכו.

וגם לסיבה זו תהיה יסורים
וחבלי משיח לישראל להשיבם
ולהנחילן הטוב והגאולה, ולא
יחריב עולמו מפני השוטים.
והיינו סוד שימותו רבים מישראל
במלחמות וברעב, ויצאו רבים
לחוץ מכלל עם ה', ורבים ישובו
מעון.

**אבל שיעלה בדעת שיהיה
תשועה לישראל ושרץ בידם,
זה הבל.**

ורבים מתאווים ליום ה', ולא
ידעו שהוא להם חשך ולא אור.

Último chance...

En aquellos días (*antes de la llegada del Mashíaj*) van a haber muchas pruebas y dificultades, a cada quien según su cuenta.

Y todo aquel que se enterque y no haga Teshubá, estará perdido.

Y quien reciba sobre sí hacer Teshubá y aceptar con alegría todo lo que le decreten del Cielo, ameritará la redención.

Rabbi Moshé Cordobero. Sefer Elima, cap. 24

ספר אילימה פי' כ"ד

ר' משה קורדברו רבו של האריז"ל

באותם הימים ירבו הצרות
לצרף את ישראל כפי הדין,
וכל אחד ואחד כפי חיובו
יצטער, וכל מי שיקשה ערפו
ולא ישוב: יאבד, ומי שיתן
צווארו בעול התשובה וקבלת
הצרות בסבר פנים יפות ויתן
שכמו לסבול- יצטרף ויזכה

Justicia Divina

מסכת עירובין - דף יט.

דא"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב
"עוברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם
ברכות יעטה מורה". עוברי: אלו בני
אדם שעוברין על רצונו של הקב"ה.
עמק: שמעמיקין להם גיהנם. הבכא:
שבוכין ומורידין דמעות כמעין של
שיתין. גם ברכות יעטה מורה:
שמצדיקין עליהם את הדין ואומרים
לפניו רבונו של עולם: יפה דנת יפה
זכית יפה חייבת ויפה תקנת גיהנם
לרשעים גן עדן לצדיקים.

Rabí Yehoshua Ben Leví explicó el siguiente versículo:

"עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה"

Es una alusión a los hombres que transgreden la voluntad del Santo, bendito sea Él; para quienes Gehinam se hace profundo, y lloran y derraman lágrimas como el flujo constante de una fuente de agua, y reconocen la justicia de su castigo y declaran ante Él: "Señor del mundo, bien has juzgado, bien has absuelto, bien has condenado y bien has previsto Gehinam para los malvados y el Paraíso para los justos".

Masejet Eruvin 19a

